

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

کانون سوسیالیست های کارگری
۰۵ می ۲۰۱۳

جنایت سرمایه داران در بنگله دیش

در آستانه اول ماه می ، سرمایه جهانی همراه با مزدورانش در بنگله دیش ، برای سود آوری هر چه بیشتر جنایتی را آفریدند که در تاریخ بشری می شود آن را در ردیف کوره های آدم سوزی نازی های هیتلری، بمباران کیمیائی حلبچه، جنگ در عراق و افغانستان و موارد بیشمار دیگر قرار داد .

روز چهارشنبه بیست و چهارم اپریل در بنگله دیش در شهر داکا ، یکی از کارخانه های بزرگ نساجی که بیشترین کارگران آن زن بودند ، به علت عدم ابتدائی ترین استانداردهای ایمنی در عرض چند لحظه بر سر کارگران فرو ریخت و ویران شد. به طوریکه اکثر کارگران زیر آوار ماندند و فرصت هیچگونه گریزی نبود. طبق گزارش ها صدها نفر جان خود را از دست داده اند، صدها نفر دیگر مفقود و بیش از هزاران نفر مجروح شده اند. به وقوع پیوستن این فاجعه دردناک و ضد انسانی کاملاً عمدی بوده است، به این دلیل که صاحبان مزدور و آدمکش این کارخانه از قبل خبر داشتند که هیچ امنیت کاری برای کارگران موجود نیست و حتی خود کارگران هم خبر داشتند که بدنه کارخانه ترک بر داشته است و امکان این که هر لحظه کارخانه روی سرشان ویران شود موجود است، به

همین دلیل روز قبل از این حادثه دلخراش به این امر اعتراض نموده و نخواستند به داخل کارخانه بروند، اما اوباشان سرمایه به زور سر نیزه و با فریب آنها را وادار به کار نمودند.

این اولین فاجعه نیست که در بنگله دیش اتفاق می افتد و در قبال آن هستی و جان صدها و هزاران کارگر برای سود آوری و طمع آدمکشان سرمایه به تاراج گرفته می شود، سال گذشته هم دقیقاً این تراژدی در کارخانه پوشاک دیگری به علت عدم امنیت شغلی و غیر استاندارد بودن محیط کار، در اثر اتصال کابل برق و آتش سوزی اتفاق افتاده بود و یکصد و یازده نفر از کارگران جانشان را از دست دادند.

بنگله دیش دومین صادر کننده پوشاک دنیا به خصوص به کشورهای غربی است. دلیلش هم نیروی کار فوق العاده ارزان می باشد، حدود نود درصد کارگران این کارخانه ها را زنان تشکیل می دهند و اقتصاد بنگله دیش در اثر سود دهی و محصول کار این بردگان ارزان، از رقم بالائی بر خوردار است.

طبق خبر رسانه ها دستمزد کارگران ارزان چینی ۲۰۰-۱۵۰ دلار، کارگران هندی ۸۷ دلار و کارگران بنگله دیشی ۴۳ دلار در ماه می باشد. با نگاهی به این ارقام می توان به این نتیجه رسید که کارگران ده ها بار در بدترین شرایط کاری و غیر استاندارد و تحت فشار زیاد کاری استثمار می شوند و صد در صد سود برای صاحبان سرمایه جهانی و سرمایه داران بنگله دیشی می آفریند. بورژوازی جهانی با استفاده از ضعف جنبش کارگری و متشکل نبودن آنها این جرأت و جسارت را به خود می دهد که زندگی و هستی کارگران را برای صرفه جوئی و کسب سود بیشتر به نابودی بکشاند. این جانین زمانی که کارگران برای حقوق حقه خود به اعتراض و مبارزه می پردازند، همچون کارگران معادن طلا در افریقای جنوبی، آنها را به گلوله می بندند و بررویشان آتش می کشایند، و زمانی که تمکین می کنند با بالاترین بار آوری کار در بدترین شرایط کاری و محیطی بدون هیچ استاندارد اولیه استثمار می کنند. جنایتکاران سرمایه که برای سود هر چه بیشتر با جان میلیونها کارگر بازی می کنند و آن را به قمار می گذارند، این حوادث را که خود آنها بانی و به وجود آورنده اش هستند در کمال بیشرمی مصیبت طبیعی قلمداد می کنند. آنان خود را محق می دانند با در دست داشتن قدرت و مدیا و در عدم حضور کارگران متشکل در میدان، هر بلائی بخواهند سر کارگران بیاورند، فجایع حوادث ناشی از شرایط کار را توجیه کنند و مسأله را با نتیجه گیری به نفع خود خاتمه دهند. آنها به این آگاه هستند که طبقه کارگر جهانی هنوز در موقعیتی نیست که بورژوازی را مهار و به آن افسار بزند.

سرمایه جهانی برای سود دهی هر چه بیشتر سرمایه اش را به کشورهایی که کارگر به شدت در آن ارزان است روانه می کند و بنگله دیش یکی از این کشورها می باشد. صاحبان این سرمایه های بزرگ که از کشورهای اروپائی، امریکائی و کانادائی می باشند، در اتحاد با حامیان جنایتکار سرمایه بنگله دیشی مدعی هستند که به علت بالا رفتن هزینه ها از نظر مالی قادر نبوده اند برای رفع اصول ایمنی و حفاظتی تلاش نمایند. سرمایه داران طماع از آنجائی که در رقابت با هم، نه استثمار میلیونی کارگران برایشان کفاف می دهد نه سیری پذیریشان پایانی دارد، به همین دلیل است که کارگران را وادار به کار در بدترین شرایط محیطی می نمایند و از اضافه کردن یک مبلغ جزئی به دستمزدها امتناع می کنند و یا حتی کوشش می کنند که مزدها را به سطح باز هم کمتری تنزل دهند و اگر کارگران مقاومت نشان دهند، هزاران خانواده گرسنه را بیرون می ریزند، و با استفاده از بیکاری بیشترین اختلاف را در میان کارگران دامن می زنند.

عاملان این تراژدی دلخراش ظاهراً فراری شده اند و تحت پیگرد قانونی می باشند. هیچ دلیلی وجود ندارد که مسببین این جنایات به وسیله افراد و سیستمی که خود آفرینندگان این جنایات ضد انسانی هستند محاکمه و تحت پیگرد

قانونی قرار بگیرند. این فریبی بیش نیست، دولت و عوامل مسؤول این پیگرد می خواهند با این تبلیغات کاذب جلو خشم خانواده های کارگران جان باخته و هم طبقه ئی هایشان را بگیرند. باید کارگران بنگله دیش این سؤال را پیش روی خود بگذارند که آیا عاملان قربانیان یکصد و یازده کارگر پوشاک که در شعله های آرز و طمع سرمایه داران زنده زنده سوختند، مورد پیگیری و مجازات قرار گرفتند؟ جواب این سؤال نه است! اگر چنین بود این جانان دوباره تلاش نمی نمودند فاجعه ای به این بزرگی را مرتکب شوند. طبق خبرها روز پنجشنبه بیست و پنج اپریل، دهها هزار نفر از کارگران صنایع نساجی بنگله دیش که از این حادثه به شدت متأثر و خشمگین شده بودند، در همبستگی با هم طبقه ئی هایشان تظاهرات کردند. کارگران خواهان مجازات مسببین جنایات ضد انسانی در کارخانه ها و تأمین استانداردهای ایمنی در آنها شدند.

سالانه هزاران کارگر در سراسر جهان به ویژه در کشورهای پیرامونی بر اثر سوانح و یا بیماریهای ناشی از کار جان خود را از دست می دهند، بدون این که عاملان این سوانح و فجایع مورد بازجویی و محاکمه قرار گیرند و یا استانداردهای ایمنی در محل کار تأمین شود. این جنایات ضد انسانی که سرمایه هر روز تولید و باز تولید می کند هیچ وقت در تاریخ انسانی ثبت نمی شود. جنگ سرمایه علیه نیروی کار از شمار جنگها و جنایات امپریالیستی نیست که در تاریخ بشر اعلام و ثبت شده است. جنگ سرمایه علیه نیروی کار یک جنگ اعلام نشده و یک جنایت در حال جریان در متن جامعه سرمایه داری است که قربانیانش هر سال بنا بر بحرانهای اقتصادی و خواست سود آوری بیشتر سرمایه در حال افزایش است. دست دراندر کاران این جنگ خانمان سوز بر وسایل تولید مالکیت دارند، صاحبان قدرت و سرمایه اند، دولت و ارتش و زندان دارند.

طرح صدور سرمایه جهانی برای بار آوری بیشتر سود به کشورهایی که در آن کارگر ارزان موجود است کاملاً در هماهنگی با صندوق بین المللی پول و بانک جهانی پیش می رود. در رابطه با ایران با افزایش تحریمهای شدید اقتصادی و نزول نرخ ریال و سطح به شدت نازل دستمزد کارگران، بانک جهانی و صندوق بین المللی پول اظهار خوشنودی و قدر دانی از حکومت جنایتکار ایران نموده اند. این دلالت سرمایه بر این تلاشند که با حداقل نگاه داشتن کارگران تا سرحد زیر خط فقر از نیروی کار ارزان برای سودهای بیشتر نهایت استفاده را بنمایند.

این جنایات ضد کارگری و تکانه ننگی دیگر بر تاریخ نظام سرمایه داری و حاکمان آن می باشد، و ضمن این که نباید در مقابل آن ساکت نشست، این وظیفه مهم را نیز جلو پای کارگران و تمام فعالان سوسیالیست در جنبش کارگری جهان می گذارد که مصمم تر و متشکل تر علیه این نظام نکبت بار و انگلی به مبارزه برخاسته و خواهان محاکمه شدن مسببین این جنایت هولناک شوند.

کانون سوسیالیست های کارگری ضمن افشاء و محکوم نمودن این فاجعه دردناک از آنجائی که منافع خود را جدا از منافع طبقاتی جنبش کارگری نمی دانیم، همدردی خود را با خانواده های این عزیزان از دست رفته اعلام می داریم و از مبارزه علیه این نظام سرمایه داری که همه جا یکسان عمل می کند، از پای نخواهیم نشست.

پر توان باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگری

زنده باد سوسیالیسم

کانون سوسیالیست های کارگری

اپریل ۲۰۱۳

